

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 918

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 septembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
57. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 126 din 14 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie	3–6		
Decizia nr. 276 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și ale art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006	7–10		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
305. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități	10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.881. — Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i>		prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023	11
		2.882. — Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023	12
		2.883. — Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului de accelerare a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 1.341/2023	13
		4.323. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.834/2023 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
23. — Hotărâre privind aprobarea modelului și a condițiilor de confecționare, gestionare și utilizare a timbrului autocolant la alegerile pentru Președintele României din anul 2024			15–16

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE
privind modificarea și completarea anexei
la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020
pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 23 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

— domnul deputat Mang Ioan, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci în locul domnului deputat Stancu Paul;

— domnul deputat Udriște Iuliu-Alin, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru industrii și servicii și al Comisiei pentru mediu și echilibru ecologic.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 septembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 11 septembrie 2024.
Nr. 57.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 14 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie

Marian Enache — președinte
 Mihaela Ciocină — judecător
 Cristian Deliorga — judecător
 Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
 Gheorghe Stan — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Andreea Costin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Andreea Băjenaru.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din municipiul București în Dosarul nr. 6.745/225/2019 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 888D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 897D/2020, nr. 898D/2020, nr. 899D/2020, nr. 900D/2020, nr. 902D/2020, nr. 914D/2020, nr. 1.246D/2020, nr. 1.247D/2020, nr. 1.248D/2020, nr. 1.250D/2020, nr. 1.254D/2020, nr. 1.255D/2020, nr. 1.256D/2020, nr. 1.257D/2020, nr. 1.258D/2020, nr. 1.259D/2020, nr. 1.260D/2020, nr. 1.261D/2020, nr. 1.262D/2020, nr. 1.264D/2020, nr. 1.265D/2020, nr. 1.266D/2020, nr. 1.268D/2020, nr. 1.269D/2020, nr. 1.270D/2020, nr. 1.272D/2020, nr. 1.273D/2020, nr. 1.286D/2020, nr. 1.290D/2020, nr. 1.305D/2020, nr. 1.306D/2020, nr. 1.315D/2020, nr. 1.316D/2020, nr. 1.836D/2020, nr. 1.837D/2020, nr. 1.838D/2020, nr. 1.868D/2020, nr. 1.898D/2020, nr. 3.305D/2021, nr. 3.318D/2021, nr. 3.322D/2021, nr. 3.324D/2021, nr. 3.325D/2021 și nr. 3.329D/2021, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în dosarele nr. 21.835/325/2019, nr. 21.847/325/2019, nr. 23.650/325/2019, nr. 24.619/325/2019, nr. 23.397/325/2019 și nr. 3.732/325/2021 ale Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.075/208/2020 al Judecătoriei Caransebeș, în dosarele nr. 29.292/325/2019 și nr. 21.157/325/2019 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 29.518/325/2019, nr. 813/325/2020, nr. 29.293/325/2019, nr. 27.181/325/2019, nr. 6.124/325/2020 ale Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 28.019/299/2019, nr. 19.251/299/2019, nr. 11.801/299/2020, nr. 10.087/299/2020 și nr. 10.070/299/2020 ale Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 9.379/299/2019, nr. 25.737/299/2018, nr. 27.961/299/2018, nr. 2.867/299/2019, nr. 30.947/299/2018, nr. 5.926/299/2019, nr. 4.293/299/2019, nr. 29.133/299/2018, nr. 3.349/299/2019, nr. 10.486/299/2019, nr. 6.563/299/2019 și nr. 18.955/299/2019 ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, în dosarele

nr. 10.799/299/2020, nr. 10.136/299/2020, nr. 10.352/299/2020, nr. 26.570/299/2019, nr. 2.713/299/2020, nr. 2.725/299/2020, nr. 36.864/299/2019, nr. 16.291/299/2021, nr. 9.635/299/2021, nr. 10.949/299/2021, nr. 22.558/299/2021 ale Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.003/301/2020 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 1.477/252/2021 al Judecătoriei Lugoj.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele menționate, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 897D/2020, nr. 898D/2020, nr. 899D/2020, nr. 900D/2020, nr. 902D/2020, nr. 914D/2020, nr. 1.246D/2020, nr. 1.247D/2020, nr. 1.248D/2020, nr. 1.250D/2020, nr. 1.254D/2020, nr. 1.255D/2020, nr. 1.256D/2020, nr. 1.257D/2020, nr. 1.258D/2020, nr. 1.259D/2020, nr. 1.260D/2020, nr. 1.261D/2020, nr. 1.262D/2020, nr. 1.264D/2020, nr. 1.265D/2020, nr. 1.266D/2020, nr. 1.268D/2020, nr. 1.269D/2020, nr. 1.270D/2020, nr. 1.272D/2020, nr. 1.273D/2020, nr. 1.286D/2020, nr. 1.290D/2020, nr. 1.305D/2020, nr. 1.306D/2020, nr. 1.315D/2020, nr. 1.316D/2020, nr. 1.836D/2020, nr. 1.837D/2020, nr. 1.838D/2020, nr. 1.868D/2020, nr. 1.898D/2020, nr. 3.305D/2021, nr. 3.318D/2021, nr. 3.322D/2021, nr. 3.324D/2021, nr. 3.325D/2021 și nr. 3.329D/2021 la Dosarul nr. 888D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții, respectiv Decizia nr. 495 din 3 octombrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 26 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.745/225/2019, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.**

8. Prin încheierile din 23 iunie 2020 și 7 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 21.835/325/2019, nr. 21.847/325/2019, nr. 23.650/325/2019, nr. 24.619/325/2019, nr. 23.397/325/2019 și nr. 3.732/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

9. Prin Încheierea din 11 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.075/208/2020, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

10. Prin încheierile din 23 iulie 2020 și 27 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 21.157/325/2019 și nr. 29.292/325/2019, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

11. Prin încheierile din 18 iunie 2020, 9 iulie 2020, 17 iunie 2020 și sentințele civile nr. 7.496 și nr. 7.721 din 21 iulie 2020 și 4 august 2020, pronunțate în dosarele nr. 29.518/325/2019, nr. 813/325/2020, nr. 29.293/325/2019, nr. 27.181/325/2019 și nr. 6.124/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

12. Prin sentințele civile nr. 3.090 și nr. 3.073 din 18 iunie 2020 și încheierile din 24 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 28.019/299/2019 și nr. 19.251/299/2019, nr. 11.801/299/2020, nr. 10.087/299/2020 și nr. 10.070/299/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

13. Prin încheierile din 15 iulie 2020, 18 iunie 2020, 28 iulie 2020, 15 iulie 2020, 4 iunie 2020, 28 iulie 2020, 4 iunie 2020, 10 septembrie 2020, 21 octombrie 2020 și 7 octombrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 9.379/299/2019, nr. 25.737/299/2018, nr. 27.961/299/2018, nr. 2.867/299/2019, nr. 30.947/299/2018, nr. 5.926/299/2019, nr. 4.293/299/2019, nr. 29.133/299/2018, nr. 3.349/299/2019, nr. 10.486/299/2019, nr. 6.563/299/2019 și nr. 18.955/299/2019, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

14. Prin încheierile din 9 iulie 2020, 16 iulie 2020, sentințele civile nr. 4.212 și nr. 4.197 din 20 iulie 2020, Încheierea din 10 septembrie 2021 (prin considerente), sentințele civile nr. 9.542, nr. 8.021 și nr. 9.582 din 21 octombrie 2021, 17 septembrie 2021 și 21 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 10.799/299/2020, nr. 10.136/299/2020, nr. 10.352/299/2020, nr. 26.570/299/2019, nr. 2.713/299/2020, nr. 2.725/299/2020, nr. 36.864/299/2019, nr. 16.291/299/2021, nr. 9.635/299/2021, nr. 10.949/299/2021 și nr. 22.558/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

15. Prin Încheierea din 30 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.003/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

16. Prin Încheierea din 14 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.477/252/2021, **Judecătoria Lugoj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

17. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A., cu sediul în municipiul București, cu prilejul soluționării unor cauze civile având ca obiect pretenții derivând din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților.

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, că, atât în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene a

Drepturilor Omului, s-a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat, astfel încât acesta să fie capabil să prevadă, în mod rezonabil, consecințele care pot apărea. Or, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea potrivit căreia unitatea reparatoare „poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată” permite stabilirea în mod arbitrar și abuziv de către unitățile reparatoare a unui preț pe oră de manoperă mult peste prețurile de referință din piața specifică.

19. Norma de drept criticată este lipsită de predictibilitate, întrucât lasă la dispoziția unității reparatoare posibilitatea de a stabili orice valoare a reparației, neexistând nici măcar obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător, împrejurare de natură să creeze premisele comportamentului abuziv al unităților reparatoare. Se susține, de asemenea, că o altă gravă deficiență a textului incriminat constă și în faptul că legiuitorul lasă la totala dispoziție a unității reparatoare să opteze pentru una „sau” pentru alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, și anume fie folosind sistemele de evaluare specializate, fie prin documente emise, în condițiile legii, în care unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată, redactare ce conferă textului de lege criticat un caracter neconstituțional, întrucât nu se prevede criteriul legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă.

20. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 44 alin. (2) din Constituție coroborat cu art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aceasta este dedusă din împrejurarea că sunt favorizate unitățile reparatoare care, invocând principiile pieței libere, stabilesc prețuri arbitrare și abuzează în relația contractuală directă cu persoana prejudiciată, în detrimentul societăților de asigurare al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiuitor.

21. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, câtă vreme se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă. Nu se poate impune unităților care efectuează reparațiile o altă valoare a orei de manoperă deoarece s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și dreptului de proprietate.

22. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

23. **Judecătoria Caransebeș**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 477/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

24. **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

25. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.247D/2019, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 477/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

26. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în dosarele nr. 1.248D/2019, nr. 1.262D/2019, nr. 1.315D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, câtă vreme se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă. Nu se poate impune unităților care efectuează reparațiile o altă valoare a orei de manoperă deoarece s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și dreptului de proprietate.

27. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă, Tribunalul București — Secția a VI-a civilă, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătoria**

Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătoria Lugoj apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece se critică opțiunea legiuitorului de a lăsa la aprecierea unităților reparatoare stabilirea valorii manoperei, ceea ce nu semnifică faptul că textul de lege supus controlului este neclar și imprevizibil. Împrejurarea că unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă corespunde principiului libertății economice, iar această valoare nu poate fi impusă deoarece s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și dreptului de proprietate.

28. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

29. **Guvernul**, în dosarele nr. 888D/2020, nr. 897D/2020, nr. 898D/2020, nr. 899D/2020, nr. 900D/2020 și nr. 902D/2020, a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

30. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017, potrivit căroră: „*Valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată.*”

33. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta referitoare la calitatea legii și celor ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra unor critici similare prin Decizia nr. 583 din 23 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 6 februarie 2023, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Curtea a reținut, în esență, că nu poate fi primită critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea normei juridice, deoarece autoarea excepției deduce pretinsa neconstituționalitate a art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 din faptul că unitatea reparatoare „poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată”, redactare care lasă la dispoziția unității reparatoare posibilitatea de a stabili orice valoare a reparației, neexistând obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător. O atare împrejurare ar fi de natură să creeze premisele comportamentului abuziv al unităților reparatoare, care utilizează prețuri pe ora de manoperă cu mult peste prețurile ce se practică pe piața de profil.

35. Curtea a observat că autoarea excepției critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, ceea ce nu reprezintă însă o veritabilă critică de neconstituționalitate. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișate corespunde principiului libertății economice și al liberei circulații a serviciilor, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi să aleagă un alt cocontractant, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată. În acest sens sunt, de altfel, prevederile art. 19 alin. (5) lit. k) și alin. (12) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 1 august 2017, precum și cele ale art. 6 alin. (8) și (9) din Legea nr. 132/2017, care conferă persoanei prejudiciate dreptul ca, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poată adresa, pentru efectuarea reparației, oricărei unități reparatoare auto, fără nicio restricție sau constrângere din partea asigurătorului RCA sau a unității reparatoare auto, care ar putea să îi influențeze opțiunea.

36. De asemenea, Curtea a reținut că, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, o altă deficiență a textului supus controlului constă în faptul că legiuitorul lasă la dispoziția unității reparatoare să opteze pentru una „sau” alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației. Curtea a apreciat însă că textul de lege criticat este redactat într-o manieră clară, lipsită de orice echivoc, de natură să satisfacă criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care normele juridice trebuie să le îndeplinească, evidențiind explicit cele două modalități de cuantificare a despăgubirilor datorate de asigurător, și anume prin folosirea sistemelor de evaluare specializate (precum Audatex, Autovista, DAT, GT Motive) și prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată.

37. Curtea a făcut referire și la art. 23 alin. (1) și art. 24 alin. (6) și (9) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, concluzionând că evaluarea despăgubirilor se face pe baza prețurilor de referință pe piață, în stabilirea acestora folosindu-se sisteme de evaluare specializate, acestea reprezentând un punct de pornire, de evaluare estimativă a daunelor, luându-se în calcul piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație, la care se adaugă manopera aferentă reparației și operațiunilor necesare, din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului. De asemenea, dacă pentru anumite părți componente sau piese ale vehiculului lipsesc prețurile de piață practicate pe piața din România, valoarea acestora se stabilește pe baza prețurilor de piață din alte state membre, dovedite prin orice mijloc de probă.

38. Astfel, Curtea a reținut că, tocmai pentru a preîntâmpina situații în care evaluarea estimativă poate fi diferită în funcție de utilizatorul sistemului de evaluare specializat, legiuitorul a instituit obligația asigurătorului de a formula oferta de despăgubire luând în calcul toate elementele necesare aducerii autovehiculului la starea anterioară evenimentului rutier și posibilitatea persoanei prejudiciate de a alege în mod liber o unitate reparatoare auto în vederea efectuării reparației, urmând ca în cazul în care există diferențe de costuri, indiferent de modalitatea de stabilire a valorii reparației, acestea să fie reglate după depunerea documentelor de reparație din care să rezulte costurile certe. Or, procedând într-o atare manieră, Curtea a apreciat că nu se aduce atingere drepturilor asigurătorului RCA, răspunderea de care este ținut acesta fiind una limitată de contractul de asigurare și de lege.

39. Prin urmare, din perspectiva conținutului său normativ, reglementarea de lege criticată este clară, sub aspectul caracterului neechivoc al obiectului reglementării, precisă, sub aspectul soluției legislative alese și al limbajului folosit, și

previzibilă, sub aspectul scopului și al consecințelor pe care le antrenează. Așadar, Curtea a constatat nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

40. Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție coroborate cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prin încheierea contractului de asigurare, care este esențialmente aleatoriu, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus, totodată, și la riscul unei pierderi, iar existența și întinderea acestuia depind de hazard, adică de un eveniment viitor și incert. Riscul, adică șansa de câștig sau posibilitatea de pierdere, este un atribut esențial al economiei de piață liberă, funcțională, atribut care justifică libera concurență. Totodată, nimic nu împiedică antrenarea răspunderii civile delictuale a asiguratului, persoana vinovată, în temeiul principiului reparației integrale a prejudiciului, pentru diferența de despăgubire nesuportată de asigurător. Eventualele disfuncționalități apărute în practică referitoare la modalitatea în care unitățile reparatoare auto înțeleg să aplice art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, cu ocazia desfășurării activităților specifice acestora, nu pot fi însă convertite în vicii de neconstituționalitate de natură să antreneze controlul de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional.

41. Referitor la susținerile potrivit cărora unitatea reparatoare își poate folosi propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia, Curtea a subliniat că, așa cum prevede art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, valoarea reparației se stabilește folosind

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din municipiul București în Dosarul nr. 6.745/225/2019 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin, în dosarele nr. 21.835/325/2019, nr. 21.847/325/2019, nr. 23.650/325/2019, nr. 24.619/325/2019, nr. 23.397/325/2019 și nr. 3.732/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.075/208/2020 al Judecătorei Caransebeș, în dosarele nr. 29.292/325/2019 și nr. 21.157/325/2019 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 29.518/325/2019, nr. 813/325/2020, nr. 29.293/325/2019, nr. 27.181/325/2019, nr. 6.124/325/2020 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 28.019/299/2019, nr. 19.251/299/2019, nr. 11.801/299/2020, nr. 10.087/299/2020 și nr. 10.070/299/2020 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 9.379/299/2019, nr. 25.737/299/2018, nr. 27.961/299/2018, nr. 2.867/299/2019, nr. 30.947/299/2018, nr. 5.926/299/2019, nr. 4.293/299/2019, nr. 29.133/299/2018, nr. 3.349/299/2019, nr. 10.486/299/2019, nr. 6.563/299/2019 și nr. 18.955/299/2019 ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, în dosarele nr. 10.799/299/2020, nr. 10.136/299/2020, nr. 10.352/299/2020, nr. 26.570/299/2019, nr. 2.713/299/2020, nr. 2.725/299/2020, nr. 36.864/299/2019, nr. 16.291/299/2021, nr. 9.635/299/2021, nr. 10.949/299/2021 și nr. 22.558/299/2021 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.003/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 1.477/252/2021 al Judecătorei Lugoj și constată că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Drobeta-Turnu Severin, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătorei Caransebeș, Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătorei Lugoj și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. Întrucât legislația nu stabilește dacă un mod de evaluare primează în defavoarea celuilalt, în cazul în care părțile nu pot conveni în mod amiabil asupra modului de calcul al sumei convenite drept despăgubire, litigiul poate fi soluționat fie prin mecanisme alternative de soluționare [de exemplu, prin Entitatea de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN) sau prin mediere], fie pe baza hotărârii definitive a instanței, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 132/2017. În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 132/2017]. Totodată, în situația constatării unor eventuale neregularități/abuzuri din partea unităților reparatoare auto (cu privire la stabilirea valorii proprii a orei de manoperă), Curtea a apreciat că acestea pot fi sancționate prin mecanisme instituite la nivel legal, preponderent de natură jurisdicțională, dar și prin sesizarea instituțiilor cu atribuții în acest domeniu (spre exemplu, Consiliul Concurenței sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor), care pot interveni pentru remedierea neregularităților/abuzurilor constatate.

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus invocate, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus invocate sunt valabile și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 276

din 28 mai 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și ale art. 14 alin. (1),
cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.623D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției doamna Linda Zenovia Timofan, în calitate de șef Birou contencios administrativ și juridic, cu împuternicire depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Avocatului Poporului, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate, susținând, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, prin reglementarea diferită cu privire la organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret, nefiind clar care anume sunt organele de conducere ale acestor fundații: adunările generale sau consiliile. De asemenea, prin adoptarea dispozițiilor criticate se creează o situație de incoerență legislativă concretizată în dublarea unei reglementări referitoare la organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție și dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că aspectele învederate de către autorul excepției au fost analizate și soluționate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 79 din 14 februarie 2024.

5. După închiderea dezbaterilor, la dosarul cauzei a fost depus de către Federația Tinerilor din Constanța un memoriu *amicus curiae*, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 4.975 din 28 mai 2024, prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Cu Adresa nr. 17.677 din 1 octombrie 2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.796 din 1 octombrie 2020, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006.**

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține că există un paralelism legislativ în privința organelor de conducere ale fundațiilor pentru tineret, nefiind clar care anume sunt organele de conducere ale acestor fundații: adunările generale sau consiliile. Astfel, arată că, în temeiul art. 13 alin. (1) din Legea nr. 350/2006, fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București, constituite în baza prevederilor Decretului-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, sunt persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, nepolitice și fără scop lucrativ, unice la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, ale căror adunări generale sunt constituite din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeziunea la scopul acestora.

8. Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 4 din Decretul-lege nr. 150/1990, conducerea fundațiilor pentru tineret prevăzute la art. 1 se asigură de consilii formate din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor care aparțin partidelor și formațiunilor politice.

9. Totodată, potrivit art. 5 din Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret, organele de conducere și control ale fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București sunt: a) consiliul de conducere; b) comisia de cenzori, dispozițiile referitoare la adunarea generală — ca for de conducere — fiind abrogate în anul 2002.

10. Din examinarea art. 13 alin. (1) și a art. 14 alin. (1) din Legea tinerilor nr. 350/2006, se observă că, ulterior abrogării operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002, se revine la sintagma „adunări generale” în contextul fundațiilor pentru tineret. În aceste condiții s-ar realiza o suprapunere în conducere a „consiliului” prevăzut în Decretul-lege nr. 150/1990 și Legea nr. 146/2002, modificată și completată, pe de o parte, și a „adunării generale” prevăzută de Legea nr. 350/2006, pe de altă parte.

11. Se susține că, în măsura în care intenția legiuitorului ar fi fost ca adunările generale să fie organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret, pentru a integra organic legea criticată în sistemul normativ și pentru a evita paralelismul legislativ, acesta ar fi trebuit să abroge expres textele din Decretul-lege nr. 115/1990 și Legea nr. 146/2002 care vin în conflict cu cele din legea criticată. Întrucât legiuitorul nu a făcut acest lucru, s-a creat o situație de incoerență legislativă concretizată în dublarea, în dreptul pozitiv, a unei reglementări referitoare la organele de conducere ale fundațiilor de tineret, ceea ce demonstrează existența unui paralelism legislativ.

12. Se arată că, în jurisprudența sa, respectiv prin Decizia nr. 242 din 3 iunie 2020, Curtea Constituțională a reținut că legile și ordonanțele sau ordonanțele de urgență ale Guvernului aflate în vigoare se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel

că nicio intervenție legislativă ulterioară cu privire la obiectul lor de reglementare nu se poate transforma într-o reglementare concurrentă actului normativ aflat în vigoare, ci trebuie să respecte această prezumție, modificând, completând sau abrogând, după caz, reglementarea inițială.

13. Astfel, legea criticată nesocotește, în ceea ce privește obiectul de reglementare, cerințele obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, generând un paralelism legislativ, interzis de prevederile art. 16 din Legea nr. 24/2000, paralelism care determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate legislativă.

14. În acest sens, cu privire la existența unor paralelisme de reglementare, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 420 din 3 iulie 2019, Curtea Constituțională a reținut că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

15. Având în vedere cele de mai sus, se consideră că prevederile art. 13 alin. (1) și ale art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală” din Legea tinerilor nr. 350/2006 sunt neconstituționale, din perspectiva existenței unui paralelism legislativ, prohibit de art. 1 alin. (5) din Constituție și de art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și ale art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

17. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece, în urma analizării tuturor dispozițiilor legale exemplificate în cadrul excepției, și anume art. 4 din Decretul-lege nr. 150/1990, art. 5 din Legea nr. 146/2002, și a dispozițiilor criticate prin prezenta excepție de neconstituționalitate, rezultă că există într-adevăr o situație de incoerență legislativă din cauza faptului că legiuitorul a reglementat prin Legea nr. 350/2006 aspecte referitoare la organele de conducere ale fundațiilor de tineret, care erau deja reglementate în cadrul Legii nr. 146/2002, creând un paralelism legislativ interzis de normele de tehnică legislativă. Acesta a reluat în cadrul art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1) aspecte deja reglementate în art. 2 din Legea nr. 146/2002, făcând în plus referire la organe de conducere ale fundațiilor județene de tineret care nu corespund normelor în vigoare, și anume dispozițiilor art. 4 din Decretul-lege nr. 150/1990 și ale art. 5 din Legea nr. 146/2002. În considerarea celor expuse, se arată că prin Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019 Curtea Constituțională a stabilit că deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, înscrisurile depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) și ale art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 27 iulie 2006, potrivit căroră:

— Art. 13 alin. (1): *„Fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București, constituite în baza prevederilor Decretului-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, sunt persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, nepolitice și fără scop lucrativ, unice la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, ale căror **adunări generale** sunt constituite din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeviziunea la scopul acestora.”;*

— Art. 14 alin. (1): *„Fundația Națională pentru Tineret este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, nepolitică și fără scop lucrativ, a cărei **adunare generală** este constituită din reprezentanții fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, care își exprimă adeviziunea la scopul acesteia.”*

21. Dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea tinerilor nr. 350/2006 fac trimitere la Decretul-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 mai 1990, potrivit căruia:

„Art. 1. Pe data prezentului decret-lege se înființează în județe și în municipiul București fundații pentru tineret, persoane juridice de utilitate publică, cu sediul în reședințele de județ.

Art. 2. Patrimoniul fundațiilor pentru tineret se constituie din bunurile, inclusiv fondurile bănești, ce au aparținut fostelor organizații ale tineretului comunist din județe și a municipiului București, precum și din donații, legate și alte surse provenite în condițiile legii.

Art. 3. Scopul fundațiilor pentru tineret este administrarea patrimoniului propriu în folosul tuturor tinerilor și al organizațiilor de tineret, cu excepția organizațiilor ce aparțin partidelor și formațiunilor politice.

Fundațiile pentru tineret nu pot avea scopuri contrare ordinii de drept, principiilor democrației și asigurării drepturilor fundamentale ale omului.

Art. 4. Conducerea fundațiilor pentru tineret prevăzute la art. 1 se asigură de consilii formate din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor care aparțin partidelor și formațiunilor politice.

Art. 5. Normele cu privire la organizarea, funcționarea, precum și la reprezentarea fundațiilor în raporturile cu organele de stat și terțe persoane, se stabilesc de către consiliul fundației, prin regulament.

Art. 6. Bunurile, inclusiv fondurile bănești, ale fostelor organizații ale tineretului comunist din întreprinderi și instituții trec în proprietatea organizațiilor de tineret nou înființate în cadrul acestora.

Bunurile, inclusiv fondurile bănești, aflate în patrimoniul fostei organizații a tineretului comunist, administrate în trecut pe plan central, trec în conservare la stat; regimul juridic al acestora urmează a fi stabilit ulterior, cu consultarea organizațiilor de

tineret legal constituite la nivel național și a reprezentanților consiliilor fundațiilor pentru tineret din județe și municipiul București.

Art. 7. *Predarea bunurilor fostei organizații a tineretului comunist către fundațiile pentru tineret înființate potrivit art. 1 se face de către cei care le au în conservare sau administrare, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului decret-lege, iar preluarea se asigură de comisii desemnate de consiliile fundațiilor din fiecare județ și municipiul București.*

Art. 8. *Orice dispoziție contrară prezentului decret-lege se abrogă.*"

22. Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa recentă, prin Decizia nr. 79 din 14 februarie 2024*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a analizat o critică de neconstituționalitate identică celei formulate în prezenta cauză, invocată de același autor, respectiv cu ocazia examinării obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (3) cu referire la sintagma „adunare generală” din Legea tinerilor din perspectiva unui paralelism legislativ cu legislația aflată în vigoare în privința organelor de conducere ale fundațiilor pentru tineret, nefiind clar care sunt organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret, respectiv *adunarea generală* ori *consiliul*, aceasta având consecințe negative asupra securității raporturilor juridice, precum și asupra clarității, preciziei și previzibilității legii, și a constatat că nu se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, critica fiind neîntemeiată.

24. Astfel, prin Decizia nr. 79 din 14 februarie 2024, precitată, paragraful 25, analizând cadrul normativ în materie, Curtea a reținut că regimul juridic al fundațiilor pentru tineret a fost legiferat prin Decretul-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 mai 1990, act normativ în vigoare, fără modificări ulterioare adoptării, precum și prin Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București (cu titlul inițial „Lege privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 15 aprilie 2002, act normativ în vigoare, cu modificările și completările ulterioare aduse de Ordonanța Guvernului nr. 41/2002 pentru prorogarea termenelor prevăzute în Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 12 iulie 2002, aprobată prin Legea nr. 562/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 octombrie 2002, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 3 decembrie 2002).

25. Curtea a reținut că acest cadru normativ descris prevede înființarea fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București (Decretul-lege nr. 150/1990) și stabilește în mod clar regimul juridic al acestora, reglementând consiliul de conducere ca unic organ de conducere al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București (Legea nr. 146/2002, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002).

26. În continuare, analizând cadrul normativ incident în materia fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, Curtea a observat că în anul 2006, Parlamentul, urmărind să legifereze „cadrul juridic necesar asigurării de condiții adecvate integrării socioprofesionale a tinerilor, conform necesităților și aspirațiilor acestora”, a adoptat Legea tinerilor nr. 350/2006.

27. Din analiza sistematică a prevederilor Legii nr. 350/2006, Curtea a observat că acest act normativ nu are ca obiect și nu reglementează organele de conducere ale fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, în sensul modificării sau completării organelor de conducere anterior reglementate prin art. 5 din Legea nr. 146/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu modifică regimul juridic al acestor fundații și nu stabilește obligații de organizare sau de reorganizare, după caz, pe baza acestei legi, a fundațiilor constituite în condițiile Decretului-lege nr. 150/1990, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 350/2006, astfel cum au prevăzut, prin normele lor tranzitorii, atât Legea nr. 146/2002, în forma sa inițială publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002, Curtea a stabilit că folosirea sintagmei „adunări generale” în cuprinsul art. 13 alin. (1) din Legea nr. 350/2006 pentru a desemna totalitatea reprezentanților organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeziunea la scopul unei fundații județene pentru tineret și a municipiului București nu reflectă o schimbare parțială a soluțiilor legislative introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/2002 cu referire la organele de conducere ale acestor fundații. De altfel, alin. (2) al art. 13 din Legea nr. 350/2006 prevede că modul de organizare și funcționare, precum și alte dispoziții privind fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București se stabilesc prin lege, or, cadrul legal de referință pentru organele de conducere și control ale acestor fundații rămâne cel reglementat prin Decretul-lege nr. 150/1990 și prin Legea nr. 146/2002, cu modificările și completările ulterioare aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002, potrivit cărora unicul organ de conducere al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București este consiliul de conducere al fundației.

28. Curtea a reținut că, în jurisprudența sa ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 350/2006, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, a constatat că Legea nr. 146/2002 (și nu Legea nr. 350/2006) are ca obiect de reglementare stabilirea regimului juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, precum și a regimului juridic al patrimoniului care a aparținut fostei Uniuni a Tineretului Comunist — U.T.C. — și că, potrivit art. 10 din Legea nr. 146/2002, conducerea fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București este asigurată de un consiliu alcătuit din 5 membri, dintre care: 3 sunt numiți de consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, iar 2 sunt aleși din rândul structurilor asociative de tineret reprezentative la nivelul unității administrativ-teritoriale respective, care își exprimă adeziunea la scopul fundației (a se vedea Decizia nr. 258 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 12 iunie 2015). Așadar, folosirea sintagmei „adunare generală” în conținutul art. 13 alin. (1) din Legea tinerilor nr. 350/2006 nu a fost interpretată de Curte ca o revenire la soluția legislativă inițială a Legii nr. 146/2002 care reglementa adunarea generală ca organ de conducere al fundației. Curtea a reținut că prin Decretul-lege nr. 150/1990 au fost înființate în județe și în municipiul București fundații pentru

*) Decizia Curții Constituționale nr. 79 din 14 februarie 2024 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 30 mai 2024.

tineret, persoane juridice de utilitate publică, cu sediul în reședințele de județ, conducerea acestora fiind asigurată de *consilii* formate din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor aparținând partidelor și formațiunilor politice.

29. Curtea a mai reținut la paragrafele 40 și 42 ale Deciziei nr. 79 din 14 februarie 2024, precitată, că simpla folosire a sintagmei „adunare generală” a reprezentanților organizațiilor neguvernamentale de tineret pentru a identifica un subiect colectiv nu este suficientă pentru a conferi acesteia rolul și atribuțiile specifice unui organ de conducere al fundației, astfel cum a fost inițial reglementat prin Legea nr. 146/2002, înainte de

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, direct, de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) și ale art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma „adunare generală”, din Legea tinerilor nr. 350/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale formulată prin Adresa nr. 3.696/SBO din 28 august 2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/28.843/M.A. din 29 august 2024, acordul domnului Romi Mihăescu cu privire la prelungirea detașării, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 33.614 din 6 septembrie 2024, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Romi Mihăescu, expert, clasa I, grad profesional superior la Direcția registrul statistic al întreprinderilor din cadrul Institutului Național de Statistică,

exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 11 septembrie 2024.
Nr. 305.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023

Având în vedere:

- prevederile art. 25¹ lit. g) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 182.413/DGAFIMM din 21.08.2024, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 și 976 bis din 27 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 7, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) Pentru aplicanții care au obținut de la AIMMT notificarea de principiu la finanțare, banca va proceda la analiza finală a bancabilității și va încheia contractul de credit în maximum 45 de zile lucrătoare de la primirea listei specificate la lit. h) alin. (2).”

2. La anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordul se încheie pe o perioadă de maximum 5 ani, dar nu mai mult de 31.12.2028, începând cu data intrării în vigoare. Prezentul acord intră în vigoare la data de (se completează de către AIMMT).

Acordul se desfășoară pe parcursul a două perioade succesive, astfel:

— perioada de efectuare a cheltuielilor și de depunere a decontului de maximum 12 luni calculate de la data intrării în vigoare a acordului de finanțare, dar nu mai târziu de 15.09.2025;

— perioada de 3 ani de monitorizare de la momentul emiterii acordului de plată de către AIMMT, începând cu data virării în contul de tranzit deschis la banca parteneră a sumelor aferente acordării primelor de capital.

Cele două perioade succesive de implementare și monitorizare alcătuiesc împreună termenul contractual de maximum 5 ani în care se desfășoară prezentul acord, conform schemei de ajutor *de minimis*.”

Art. II. — Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Terente Ciui,
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023**

Având în vedere:

- prevederile art. 25¹ lit. f) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 182.411/DGAFIMM din 21.08.2024, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 972 și 972 bis din 26 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 7, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) Pentru aplicanții care au obținut de la AIMMT notificarea de principiu la finanțare, banca va proceda la analiza finală a bancabilității și va încheia contractul de credit în maximum 45 de zile lucrătoare de la primirea listei specificate la lit. h) alin. (2).”

2. La anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordul se încheie pe o perioadă de maximum 5 ani, dar nu mai mult de 31.12.2028, începând cu data intrării în vigoare. Prezentul acord intră în vigoare la data de (se completează de către AIMMT).

Acordul se desfășoară pe parcursul a două perioade succesive, astfel:

— perioada de efectuare a cheltuielilor și de depunere a decontului de maximum 12 luni calculate de la data intrării în vigoare a acordului de finanțare, dar nu mai târziu de 15.09.2025;

— perioada de 3 ani de monitorizare de la momentul emiterii acordului de plată de către AIMMT, începând cu data virării în contul de tranzit deschis la banca parteneră a sumelor aferente acordării primelor de capital.

Cele două perioade succesive de implementare și monitorizare alcătuiesc împreună termenul contractual de maximum 5 ani în care se desfășoară prezentul acord, conform schemei de ajutor *de minimis*.”

Art. II. — Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Terente Ciui,
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului de accelerare a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoratului și turismului nr. 1.341/2023**

Având în vedere:

- prevederile art. 25¹ lit. k²) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoratului și Turismului, cu modificările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 182.412/DGAFIMM din 21.08.2024, întocmit de către Direcția generală antreprenorat și finanțări pentru IMM-uri, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoratului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul economiei, antreprenoratului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului de accelerare a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoratului și turismului nr. 1.341/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1054 și 1054 bis din 22 noiembrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 7, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) Pentru aplicanții care au obținut de la AIMMT notificarea de principiu la finanțare, banca va proceda la analiza finală a bancabilității și va încheia contractul de credit în maximum 45 de zile lucrătoare de la primirea listei specificate la lit. h) alin. (2).”

2. La anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordul se încheie pe o perioadă de maximum 5 ani, dar nu mai mult de 31.12.2028, începând cu data intrării în vigoare. Prezentul acord intră în vigoare la data de (se completează de către AIMMT).

Acordul se desfășoară pe parcursul a două perioade succesive, astfel:

— perioada de efectuare a cheltuielilor și de depunere a decontului de maximum 12 luni calculate de la data intrării în vigoare a acordului de finanțare, dar nu mai târziu de 15.09.2025;

— perioada de 3 ani de monitorizare de la momentul emiterii acordului de plată de către AIMMT, începând cu data virării în contul de tranzit deschis la banca parteneră a sumelor aferente acordării primelor de capital.

Cele două perioade succesive de implementare și monitorizare alcătuiesc împreună termenul contractual de maximum 5 ani în care se desfășoară prezentul acord, conform schemei de ajutor *de minimis*.”

Art. II. — Direcția generală antreprenorat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, antreprenoratului și turismului,

Terente Ciui,
secretar de stat

București, 6 septembrie 2024.

Nr. 2.883.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.834/2023 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. 4.323R din 23.08.2024,

având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.834/2023 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 și 493 bis din 7 iunie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, punctul 6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.2. Situații particulare de tratament prin dializă

La anumiți pacienți incluși în Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică, numărul și durata ședințelor de hemodializă, respectiv a schimburilor peritoneale pot fi modificate de către medicul curant, cu motivație scrisă avizată de medicul-șef al unității de dializă.

Ședințe suplimentare de hemodializă, față de programul de bază, pot fi necesare în unele urgențe intercurrente, dar și în scop preventiv, la categorii speciale de pacienți.

a) Unele situații de urgență (hiperpotasemie, încărcare volemică) pot fi rezolvate în centrele de dializă în ambulatoriu. În funcție de gravitatea situației, medicul curant din unitatea de dializă decide dacă pacientul poate fi dializat în regim ambulatoriu sau trebuie trimis pentru spitalizare continuă.

b) Hemodialize suplimentare în scop preventiv sunt necesare la anumite categorii de dializați, pentru evitarea apariției complicațiilor sau a agravării unor comorbidități:

— la gravide aflate în program de dializă cronică, pentru menținerea relativ constantă a ureei serice la valori < 75 mg/dL;

— la pacienți cu insuficiență cardiacă severă, refractară la alte mijloace de tratament și care nu suportă încărcări volemice, chiar minime (de exemplu, cardiomiopatii dilatative);

— la pacienți cu pericardită uremică.”

2. La articolul 20 punctul 1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) programul de lucru al unităților din ambulatoriu poate fi extins temporar la maximum 4 ture de bolnavi pe zi, în situații deosebite (creșterea adresabilității, prin închiderea unei unități de dializă din vecinătate, calamități naturale, imposibilitatea accesului la energie electrică, apă), cu informarea direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București și a caselor de asigurări de sănătate județene sau a municipiului București.”

3. La anexa nr. 5, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Tratamentul tulburărilor metabolismului fosfo-calcic**

3.1 Chelatori intestinali ai fosfaților calcici

3.2 Chelatori intestinali ai fosfaților non-calcici

3.3 Activatori neselectivi ai receptorilor vitaminei D

3.4 Activatori selectivi ai receptorilor vitaminei D

3.5 Calcimimetice

** Cheltuielile cu medicamentele din această clasă nu includ medicamente specifice care fac obiectul contractelor cost-volum.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 23 august 2024.

Nr. 4.323.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului și a condițiilor de confecționare, gestionare și utilizare a timbrului autocolant la alegerile pentru Președintele României din anul 2024

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (12) și ale art. 8 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024,

luând în considerare prevederile art. 11 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.063/2024 privind stabilirea măsurilor pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2024,

în temeiul art. 65 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) La alegerile pentru Președintele României din anul 2024, pe actul de identitate al alegătorului care și-a exercitat dreptul de vot pe baza cărții de identitate sau a cărții de identitate provizorii se aplică un timbru autocolant cu mențiunea „VOTAT” și data scrutinului.

(2) Modelul timbrului autocolant care va fi utilizat la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Timbrul autocolant se aplică pe versoul cărții de identitate sau al cărții de identitate provizorii a alegătorului de către un membru al biroului electoral al secției de votare la care acesta și-a exercitat dreptul de vot.

(4) Timbrul autocolant trebuie să asigure aderența perfectă pe cartea de identitate sau pe cartea de identitate provizorie, astfel încât să nu se poată detașa fără a se produce deteriorarea acestui document.

Art. 2. — (1) Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. împreună cu un reprezentant al Autorității Electorale Permanente predă prefecților și președinților birourilor electorale județene și ale sectoarelor municipiului București timbrele autocolante pentru secțiile de votare din țară, pe bază de proces-verbal, în termen de 5 zile de la confecționarea acestora.

(2) Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. împreună cu un reprezentant al Autorității Electorale Permanente predă președintelui biroului electoral pentru secțiile de votare din străinătate, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, timbrele autocolante pentru secțiile de votare din străinătate, pe bază de proces-verbal, în termen de 48 de ore de la confecționarea acestora.

(3) Președintele biroului electoral pentru secțiile de votare din străinătate, cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe, predă timbrele autocolante președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate, pe bază de proces-verbal, cu o zi înainte de prima zi a votării.

(4) Timbrele autocolante se distribuie, prin intermediul primarilor, președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară, pe bază de proces-verbal, în preziua votării sau, prin excepție, cu două zile anterior votării, în situația prevăzută la art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024.

(5) După încheierea votării, președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară predau prefecților timbrele autocolante neutilizate. Președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate predau timbrele autocolante neutilizate șefilor misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare.

Art. 3. — Timbrele autocolante au același format și se imprimă cu litere de aceeași mărime, cu aceleași caractere și cu aceeași cerneală, într-un număr mai mare cu 10% decât cel al alegătorilor care dețin cărți de identitate înscrise în Registrul electoral, la care se adaugă numărul aferent necesarului de timbre autocolante pentru secțiile de votare din străinătate comunicat Autorității Electorale Permanente de Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,

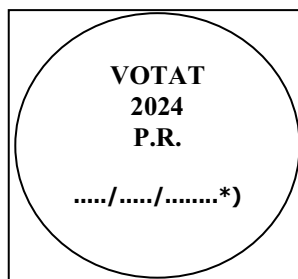
Toni Greblă

Contrasemnează:

Vicepreședinte,

Cosmin-Gabriel Popp

MODELUL¹⁾
timbrului autocolant care va fi utilizat la alegerile pentru Președintele României din anul 2024

NOTĂ:
Pătratul în care este încadrat cercul cu înscrisul „VOTAT 2024 P.R.” și spațiul destinat datei scrutinului „...../...../.....*” are o latură de 20 mm.

¹⁾ Modelul timbrului autocolant este reprodus în facsimil.

^{*)} Se înscrie data scrutinului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

